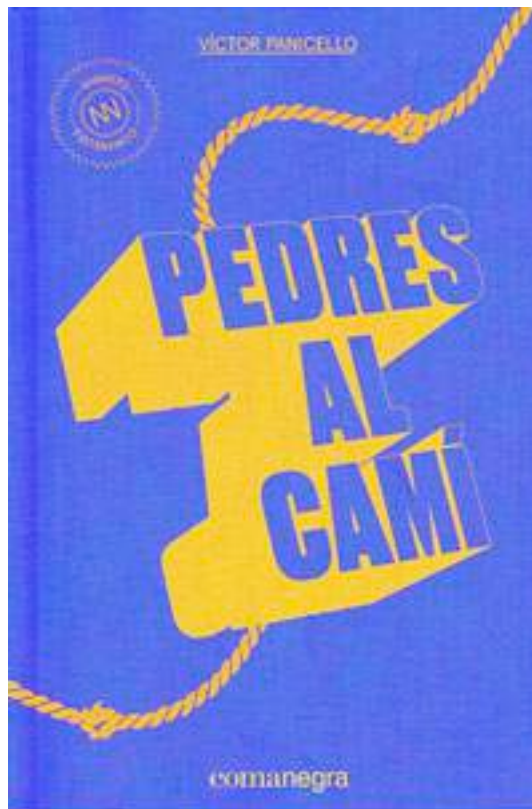

Moltes vides fan una vida

Andreu Sotorra

Víctor Panicello. «Pedres al camí». Disseny de la coberta: Virgínia Pol. Col·lecció Winners. Editorial Comanegra, Barcelona, 2017. A partir de 14 anys.

Molts autors que han entrat amb la seva obra literària per mitjà de la ficció i la imaginació en la complexitat del món juvenil voldrien segurament haver viscut una experiència creativa com la que ha viscut l'escriptor i jurista Víctor Panicello (Barcelona, 1963), autor de novel·les adreçades als lectors adolescents, entre altres, com «Tot despertant la Lluna», «Des de Saturn.com» o «La mort deixa cicatrius», totes publicades a Columna Jove, a més del premi d'aquest segell editorial per la novel·la «250 quilòmetres».

Víctor Panicello ha construït una novel·la a partir de

l'experiència recollida de diversos nois i noies que lluiten per aconseguir una "segona oportunitat" i poder sortir de l'etiqueta que porten afegida de "joves en risc d'exclusió". Tots ells han parlat de la seva pròpia vida amb l'autor, en diferents sessions, durant mesos, amb l'avantatge que, com que el treball de camp era creatiu, podien posar-hi la imaginació que volguessin per fugir de l'estricta realitat de cadascú d'ells.

Tot fa pensar, però, que la ficció ha estat només un escut protector per deixar anar tot allò que portaven dins i, per uns dies, convertir-se en herois d'ells mateixos i comprovar també que des de les situacions més complicades i injustes també es pot aconseguir un pols d'heroisme, ni que sigui lluitant contra les adversitats.

He dit que «Pedres al camí» està estructurada com una novel·la, però ben bé podria ser un recull de narracions que tinguessin com a protagonista cadascun dels nois i noies que hi han treballat amb el seu testimoni. El resultat demostra que moltes vides poden arribar a fer una sola vida.

I aquest és l'eix de la novel·la de Víctor Panicello: fusionar en un globus comú els problemes, les dificultats, les il·lusions adolescents i els desitjos d'un futur millor de cadascun dels protagonistes en un paisatge social que sovint és ignorat per la ciutadania —anava a dir també per les institucions— i que existeix convivint en una mena de gueto no desitjat que batalla contra el convenciment de pensar que no hi ha sortida al final del túnel perquè un o una no serveixen per a res.

Novel·la, narracions, relats o autobiografies més que realistes que, marcant les distàncies i les diferències de registre, es podrien comparar amb el retrat generacional de la dècada dels anys vuitanta i noranta del segle passat que la pel·lícula i posterior sèrie televisiva «This is England», dirigida per Shane Meadows, va retratar fa uns deu anys sobre el procés d'un grup de joves de famílies desestructurades que forgen i enforteixen la seva amistat i encadenen els seus destins des de l'adolescència a la primera maduresa.

«Pedres al camí» és un llibre que té diferents lectures: la de la ficció, la del realisme, la del document, la del testimoni, la de les relacions personals juvenils, la de l'opressió del sistema establert i la del caràcter universal malgrat que l'experiència sorgeix de la població de Sabadell i de la Fundació MAIN, motiu pel qual una part dels ingressos de l'edició de Comanegra, que ha tingut també el suport de La Caixa, es destinen al finançament de projectes de la fundació sabadellenca que gestiona la Unitat d'Escolarització Compartida (UEC) destinada a molts joves com els anònims Maria,

Noèlia, Ferran, Moha, Ariadna o Marcos que protagonitzen la novel·la de Víctor Panicello.

Enllaços d'interès

(per visionar-los, cal descarregar abans el PDF de la crítica):

Video promocional sobre les activitats i els programes estratègics que gestiona, entre altres, la Fundació MAIN de Sabadell, dedicada als joves amb necessitats educatives, des de fa més de 25 anys:

https://youtu.be/FO_SNwj8d6g
